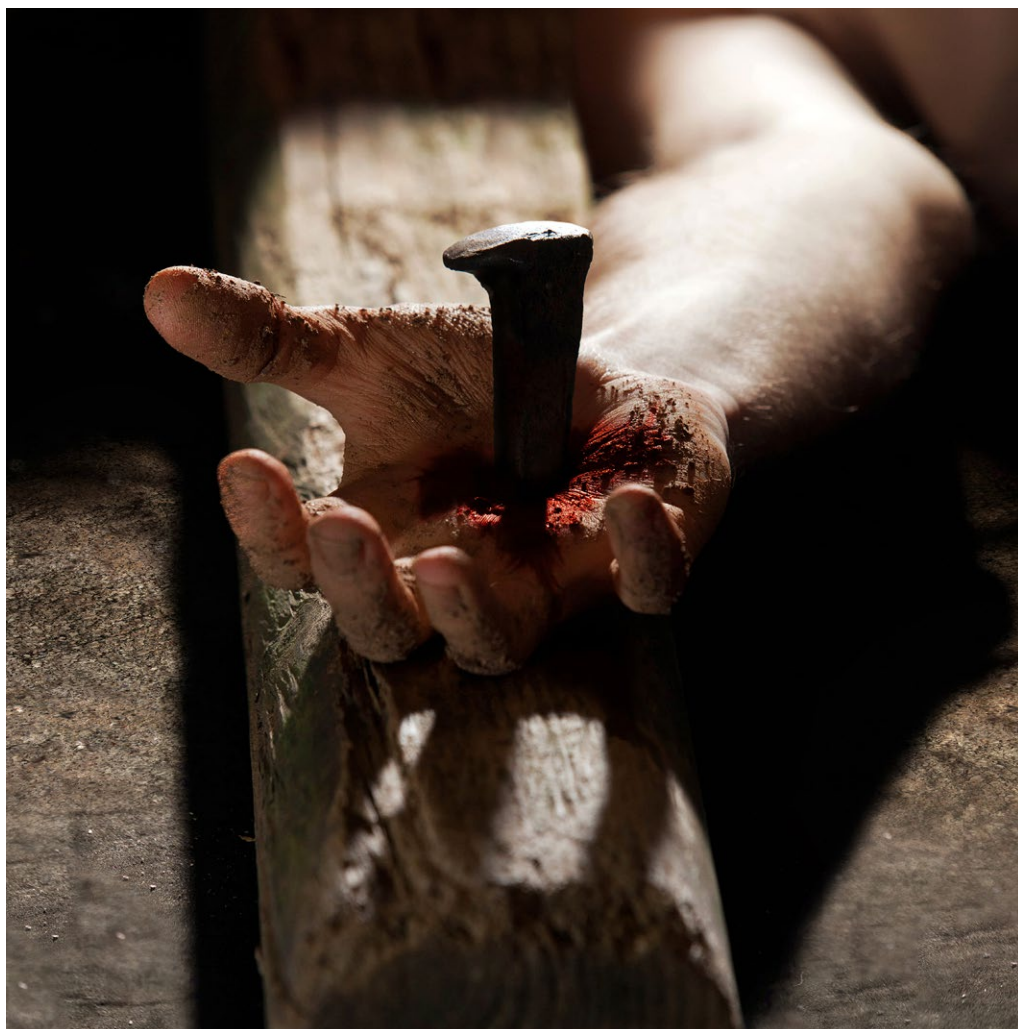

PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA WE WROCŁAWIU

SŁOWO PARAFIALNE

NR 1/2017(101)

1 słowo duszpasterza **3** poezja **6** nowy proboszcz parafii **8** honoris causa dla biskupa Bogusza **23** kącik dla dzieci **28** wolontariat **31** informator parafialny

VII FESTIWAL
KULTURY
PROTESTANCKIEJ

www.fkp.wroclaw.pl

#500LATREFORMACJI

7-14 maja

500 lat Reformacji

1517-2017

Nie trwóźcie się, On żyje!!!

BISKUP RYSZARD BOGUSZ

Po raz kolejny dane nam jest przeżywać Misterium Wielkiego Tygodnia. W Niedzielę Palmową serca nasze radowały się, gdy Pan Jezus wjeżdżał do Jerozolimy, a tłumy wivatowały na Jego cześć. Dzieci śpiewały radosne Hosanna, a uczniowie spodziewali się, że teraz nadszedł czas, że i oni będą w jakiś sposób uhonorowani.

Wszystko byłoby pięknie, gdyby nie ujawniły się ludzkie wady: chciwość, zazdrość, brak pokory, bojaźń przed utratą władzy. Czy one i dzisiaj nie uzewnętrzniają się, choćby i w naszym społeczeństwie, czy nie drażną nas osobiście? Judasz, arcykapłani, uczeni w Piśmie, nabuzowany „lud Boży”. Czy nie znajdziemy w nich części nas samych? Nie dziwimy się więc, gdy zwiastujemy, że Jezus poniósł śmierć na Krzyżu, również za nas współczesnych, za nasze codzienne grzechy i grzeszki.

Przychodzi czas przygotowań do Wieczerzy, do ostatniej Wieczerzy, którą dane było Jezusowi spożyć w towarzystwie swoich przyjaciół – uczniów (choć słowo „przyjaciel” w kontekście czynu Judasza nie brzmi zachęcająco). Potem modlitwa w Ogródzie Getsemane i pojmanie Jezusa. Krótki, niesprawiedliwy sąd, poniżanie Syna Bożego, drwienie z Niego, biczowanie i... przemarsz z krzyżem na ramionach na Golgotę. „*A myśmy spodziewali się, że On odkupi Izraela*”

(Łk 24,21) – powiedzą potem uczniowie, którzy rozpierzchli się w obawie o swoje życie. Wielu Go opuściło, wielu zwątpiło. Ale pojawiła się mała nadzieja, że nie wszyscy zwątpili. Oto z ust jednego ze złoczyńców wiszących na sąsiednim krzyżu, płyną słowa pełne nadziei: „*Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego*” (Łk 23,42). Jezus, choć poraniony i wycieńczony wypowiada słowa otuchy dla grzesznika: „*Zaprawdę powiadam ci, że dziś będziesz ze mną w raju*” (Łk 23,43).

Gdy już sprawdzono zgon, wbijając włócznię w bok Chrystusa, Piłat zezwolił na pochowanie ciała w grocie, którą zabezpieczono głazem, ale przed obawą wykradzenia zwłok Jezusa, postawił przed nią żołnierzy.

My, współcześni, wiemy, że śmierć i grób Jezusa, to nie było ostatnie słowo Boga, które miał człowiekowi do powiedzenia. Jesteśmy chrześcijaństwem Zmartwychwstania. Poranek wielkanocny, który stał się dniem świętym, rozpoczynającym każdy tydzień, zaświadczył

” Jezus poniósł śmierć na Krzyżu, również za nas współczesnych, za nasze codzienne grzechy i grzeszki.

o tym, że śmierć została zwyciężona, a nam ofiarowane życie wieczne. Szkoda, że wielu, również chrześcijan, z pewnym powątpiewaniem podchodzą do Zmartwychwstania. Wierzą w Jezusa, ale nie zawsze Jezusowi, choć Ten powiedział: „*Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. (...) Czy wierzysz w to?*” (Jan 11,25-26).

Nie uwierzyli temu ówczesni, nie uwierzyli uczniowie, nie uwierzył Tomasz, który odtąd stał się symbolem niewiary. „*A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli*” (I Kor 15,20).

Dlatego dzisiaj, wraz z całym chrześcijańskim światem, możemy zaśpiewać słowami osiemnastowiecznego pieśniarza, Christiana Gellerta:

Jezus żyje! Z Nim i ja! Śmierci, gdzież twej grozy cienie?

Jezus żyje, więc mi da zmartwychwstanie i zbawienie.

Do swej chwały przyjmie mnie, w tej nadziei wytrwać chcę.

Niech ta wielkanocna radość ogarnie nasze serca i sprawi, że zawsze gotowi będziemy wyznaczyć z niewiernym Tomaszem: „*Pan mój i Bóg mój!*” (Jan 20,28).

POST *przed wielkim wydarzeniem wyznania, którego jest się członkiem, to prawdziwe przygotowanie do święta. Post i modlitwa złożone przed przystrojonym Krzyżem ołtarzem są świadectwem rozumienia przymierza istot ludzkich z Panem Bogiem Niebios i Ziemi.*

Trafnie ujął tę właśnie rzecz św. Paweł mówiąc: „Ale umartwiam ciało moje i ujarzmiam, bym przypadkiem, będąc zwiastunem dla innych, sam nie był odrzucony.” I do Koryntian 9,27

LEON KRZEMIENIECKI

Graal Józefa z Arymatei

LEON KRZEMIENIECKI

*Tak, doznałeś czekanej, odświętnej
nagrody za życia.*

*Ogrzewałeś dłońmi zziębłe Ciało
Pana nad pany, Bożego Syna,
Króla nad wszystkie króle.*

*Sam Pan Bóg Stworzyciel,
Wspaniały Bóg Miłosierdzia,
ciebie wyznaczył na zdjęcie z Krzyża,
godny pochówek Zbawiciela
w grocie dla siebie znaczonej.*

*Jesteś wybrańcem!
Wskazanym przez samo Niebo!
Bohaterem Łaski czynu!
Sumieniem wszechczasów,
zwierciadłem Humanizmu Chrystusa!*

*Po gwoździach ściekała Krew
na wieki wieków żywa.
Zbierałeś ją, ściekała kroplą
po kropli do podstawionej czary.
Osocz Chrystusa zbawienna, lecznicza...*

*W świat wyruszyłeś szerzyć Wiarę,
talizman zabrałeś z sobą.
Do dziś dnia szukamy Graala.
Świat ducha w marzeniach
nie ziszczony dotąd.*

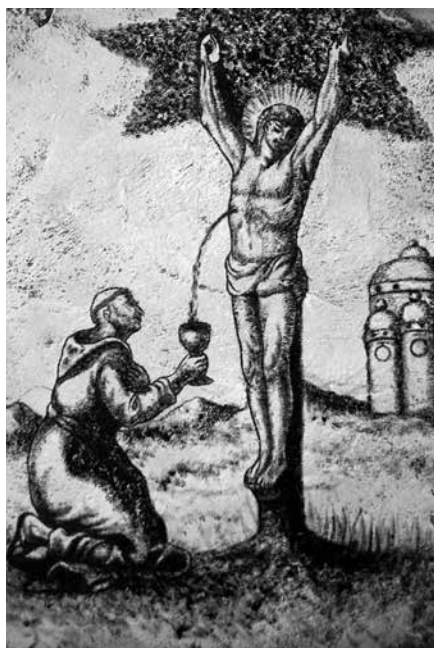
2006

Mateusz 27,57-60

Marek 15,43-47

Łukasz 23,50-56

Jan 19,38-42

Wiosna...

LEON KRZEMIENIECKI

Zakwitły w pełni kolory:

*Biały, Czerwony, Zielony,
na łąkach żółte mlecze.*

*Wiosną – dar faunie i florze –
piętrzy się radość
po biednej i smutnej aurze.*

*Za nami mroki, przed nami
ziszczenie marzeń.*

*Starcom lżej laską podparcie,
modzieży skrzydła u kostek,
dzieciom lekkie ubranka,
poetom w krajobrazie kajecik.*

fot. Rein -e- Art@flickr

Ciało

AGNIESZKA ŚCIEPURO

*Dostało to co chciało
ładny widok
przyjemny aromat
dobry smak
i kilka ciekawych wersów*

*odwdzięczyło się
prężnym krokiem
iskrą w oczach
silnym uściskiem dłoni*

Wybrano proboszcza parafii

Ksiądz Marcin Orawski został wybrany na proboszcza wrocławskiej parafii Opatrzności Bożej. Wybory odbyły się w niedzielę 26 lutego 2017 r. podczas sprawozdawczo-wyborczego Zgromadzenia Parafialnego. Spośród uprawnionych w głosowaniu wzięło udział 88 osób i wszystkie oddały głosy za kandydatem. Wybory prowadził zwierzchnik diecezji wrocławskiej bp Waldemar Pytel. Nowy proboszcz zastąpi na tym stanowisku bp. Ryszarda Bogusza, który po ponad 40 latach służby odchodzi na emeryturę.

Ksiądz Orawski ma 46 lat, pochodzi ze Śląska Cieszyńskiego, z rodziny od pokoleń związanej z Kościołem ewangelickim. Jest absolwentem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie oraz Podyplomowego Studium Religioznawstwa Uniwersytetu Warszawskiego. Studia ukończył w 1996 roku, broniąc pracę magisterską pt. „Fenomenologia Świętości w ujęciu Rudolfa Otto”. Następnie został skierowany na praktykę kościelną do parafii w Skoczowie, a po niej w Bielsku Białej. Z dniem ordynacji na duchownego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP – 1 lutego 1998 roku – otrzymał delegację do służby wikariackiej w parafii Opatrzności Bożej we Wrocławiu, gdzie w 2003 roku wybrano go na stanowisko drugiego proboszcza.

Oprócz służby w parafii, od początku aktywnie uczestniczył w działaniach Dzielnicy Wzajemnego Szacunku, współorganizował liczne spotkania, nabożeństwa i modlitwy ekumeniczne. Był jednym z redaktorów Przewodnika po Dzielnicy Czterech Świątyń.

Od roku 2000 pełni funkcję duszpasterza więziennego Diecezji Wrocławskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP. W 2010 roku z rąk ministra sprawiedliwości otrzymał brązowy medal za zasługi w pracy penitencjarnej.

W 2009 roku został powołany na członka komisji Systemu Internetowego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, która jest odpowiedzialna za wizerunek Kościoła w sieci. W roku 2011 został powołany na stanowisko redaktora naczelnego magazynu Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego „Wiara i Mundur”. Od 2014 roku jest delegatem do Synodu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP oraz wiceprzewodniczącym synodalnej komisji ds. pastoralnych. W 2015 roku konferencja duchownych Diecezji Wrocławskiej przydzieliła mu funkcję Diecezjalnego Wizytatora Lekcji Religii. W czerwcu ubiegłego roku Ogólnopolska Konferencja Duchownych wybrała go na delegata do kolejnej kadencji Synodu Kościoła.

Ksiądz Marcin Orawski jest żonaty i ma dwie córki.
Jacek Sowa, fot. Iwona Orawska

KURATOR PARAFII
Jacek Sowa gratuluje
nowemu proboszczowi

fol. Krzysztof Berns

Honoris causa dla biskupa Bogusza

Biskup Ryszard Bogusz otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Jest on trzecim duchownym Kościoła uhonorowanym tym tytułem. Doktorami honoris causa są bp Jan Szarek i ks. Piotr Gaś. Uroczystość przyznania honorowego doktoratu odbyła się 27 marca we Wrocławiu. Oprócz bp. Ryszarda Bogusza Uniwersytet Medyczny uhonorował również w ten sposób prof. Thomasa Hoffmanna z Drezna.

Bp Ryszard Bogusz ma 66 lat. Urodził się w Bielsku-Białej. Studia teologiczne ukończył w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie w 1975 r. Rok później został ordynowany na duchownego ewangelickiego i rozpoczął wikariat w parafii Opatrzności Bożej we Wrocławiu. W 1981 r. został administratorem, a w 1992 r. proboszczem tej parafii. W latach 1994–2015 był zwierzchnikiem diecezji wrocławskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego.

Jest przewodniczącym Dolnośląskiego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej, kuratorem Stowarzyszenia na Rzecz Popierania Ekumenicznego Centrum Europy we Frankfurcie nad Odrą oraz Polskiego Towarzystwa Bonhoefferowskiego. Był jednym z inicjatorów powołania Fundacji Dzielniczy Wzajemnego Szacunku Czterech Wyznań we Wrocławiu oraz Fundacji Charytatywnej im. Św. Jadwigi Wrocław–Dortmund. Wielokrotnie go nagradzano i odznaczano, m.in. za działalność charytatywną. W 2005 r. został wybrany na prezesa Diakonii Polskiej. Bp Bogusz jest żonaty, ma dorosłego syna.

bik.luteranie.pl, fot. Tomasz Walów

Synod diecezjalny we Wrocławiu

Dwudniowe obrady Synodu Diecezji Wrocławskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce rozpoczęły się 10 marca 2017 roku nabożeństwem spowiednio-komunijnym w kościele Opatrzności Bożej, w czasie którego nowowybrani członkowie synodu diecezjalnego złożyli ślubowanie. W czasie nabożeństwa kazanie wygłosił zwierzchnik Kościoła bp Jerzy Samiec.

Po nabożeństwie w Oratorium Marianum Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się uroczysta sesja Synodu związana z Jubileuszem 500 lat Reformacji. Rozpoczęła się od odśpiewania przez zgromadzonych hymnu Kościoła: *Warownym grodem jest nasz Bóg*. W sesji udział brali także przedstawiciele władz samorządowych i liczni goście. Paweł Wróblewski z dolnośląskiego sejmiku samorządowego zabrał głos gratulując obchodów Roku Reformacji. Biskup Waldemar Pytel prowadzący uroczystą sesję synodu podziękował Pawłowi Wróblewskiemu za rezolucję sejmiku z okazji 500 lat Reformacji na Dolnym Śląsku. Specjalny wykład: *Materialne i niematerialne dziedzictwo Reformacji* wygłosił prof. dr hab. Jan Harasimowicz. Po wykładzie śpiewał wrocławski chór Capella Ecumenica. Uroczysta sesja na Uniwersytecie Wrocławskim zakończyła się po występie chóru.

Dalsza część obrad odbyła się w nowym Centrum Ewangelickim przy ul. Kazimierza Wielkiego. Odbyły się wtedy wybory do gremiów kościelnych. Wybrano świeckiego kuratora diecezjalnego – Katarzynę Bruzi z Parafii Wałbrzych, członków **Rady Diecezjalnej** – **ks. Marcina Orawskiego z Parafii Wrocław** i Lucynę Żak z Parafii Świdnica, **Komisji Rewizyjnej** – **Małgorzatę Rajczybę z Parafii Wrocław**, Anielę Pietruszczak z Parafii Jawor i Małgorzatę Strugałę z Parafii Legnica oraz **delegatów do Synodu Kościoła** – Alfreda Smolczyńskiego i Katarzynę Lucz z Parafii Szczecin, **Łukasza Cieślaka z Parafii Wrocław**.

luteranie.wroc.pl

Ekumeniczne kołędowanie w Święto Epifanii

W Święto Epifanii, zwane powszechnie Świętem Trzech Króli, odbyło się w naszym kościele ekumeniczne śpiewanie kolęd i pastorałek. Od kilku lat spotykamy się w świątyniach Dzielnicy Czterech Wyznań w czasie Bożego Narodzenia, aby wspólnie wielbić Syna Bożego, narodzonego w Betlejem. Szczególnymi gośćmi w tym roku byli: o. Mirosław Bijata (OSPPE), probosz parafii św. Mikołaja, ks. dr Sebastian Smolarz i ks. Marek Kmieć z Ewangelicznego Kościoła Reformowanego oraz duchowni naszego zboru: bp Ryszard Bogusz i ks. Marcin Orawski. W części artystycznej wystąpił Kameralny Chór Misericordia związany z Parafią pw. Miłosierdzia Bożego we Wrocławiu, który przygotował i poprowadził Aleksander Piechaczek.

W kazaniu ks. dr Smolarz przypomniał nam o symbolicznym charakterze Święta Objawienia Pańskiego. Bóg wielokrotnie objawiał się ludziom opisanym na kartach Starego Testamentu. Był [...] w płonącej pochodni wobec Abrahama [...] słupem ognia wobec wędrującego Izraela [...] Bóg objawiał się królom, prorokom, sędziom, kobietom. Pojawiał się i znikał. W tym kontekście objawienie Boga w Jezusie jest szczególne i zaskakujące, a w szerszej perspektywie trwałe. Nie dla wszystkich jest oczywiste, a jednak kluczowe dla losów narodów. Kaznodzieja wspominał o łączy z przybyciem Magów królem Judei Herodem, który stracił swoją koronę na rzecz prawdziwego króla, który zbawia, a nie zabija ludzi [...] ma wszelką moc na niebie i na ziemi, aby wszystkie narody zostały ochrzczone, a także poznały go i jego przykazania.

Dziękuję wszystkim, którzy wzięli udział w wspólnym uwielbianiu Boga, Kaznodziei za wygłoszone Słowo Boże oraz przybyłym do kościoła Opatrzności Bożej gościom.

Dawid Ślusarczyk, fot. Marcin Orawski

Wprowadzenie nowej Rady Parafialnej

W niedzielę 15 stycznia została wprowadzona w urząd nowa Rada Parafialna, wyłoniona przez Zgromadzenie Parafialne podczas

wyborów 11 grudnia 2016 r. Uroczystość odbyła się w czasie głównego nabożeństwa, a prowadził ją zwierzchnik Diecezji Wrocławskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP ks. bp Waldemar Pytel w asyście proboszcza bp. Ryszarda Bogusza oraz proboszcza pomocniczego ks. Marcina Orawskiego.

Jak przypomniał w czasie ceremonii wprowadzenia biskup Pytel, do obowiązków radnych, zgodnie z prawem Kościoła, będzie należeć m.in.: czuwanie nad zachowaniem czystości nauki Kościoła, wspieranie duszpasterzy w modlitwie i współdziałanie z nimi w duchowym budowaniu parafii zgodnie z zasadą powszechnego kapłaństwa, troska o chrześcijańskie wychowanie dzieci i młodzieży, organizowanie pieczy nad ubogimi i chorymi, zarządzanie majątkiem parafii. Ślubowanie złożyli w kolejności alfabetycznej: **Łukasz Cieślak, Krzysztof Dittrich, Dorota Pukar, Adam Rajczyba, Adela Rzepka, Jacek Sowa, Janusz Witt, Juliusz Wojciechowski, Izabela Żółtowska**. Nieobecny na uroczystości ze względu na zdrowotnych **Kurt Góral** złożył ślubowanie na pierwszym w tym roku posiedzeniu Rady Parafialnej 30 stycznia.

Marcin Orawski

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

Nabożeństwem w ewangelickim kościele Opatrzności Bożej został zainaugurowany we Wrocławiu Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. W niedzielę 22 stycznia zebrali się reprezentanci Kościołów: rzymskokatolickiego, polskokatolickiego, prawosławnego, grekokatolickiego, baptystycznego, metodystycznego i luterńskiego.

Witając uczestników biskup Ryszard Bogusz przypomniał, że w tym roku modlitwy będą przebiegać pod hasłem inspirowanym fragmentem biblijnym z 2. Listu do Koryntian (5,14-20): „Pojednanie – miłość Chrystusa przynagła nas”. – Dla ewangelików ten czas jest szczególnie ważny, dlatego że obchodzimy jubileusz 500 lat Reformacji. Czas, który podzielił kiedyś Kościoły zachodni, dzisiaj zaczyna zbliżać kościoły do siebie, czego dowodem jest modlitwa ekumeniczna, spotkanie chrześcijan różnych wyznań – podkreślił biskup Bogusz.

Homilię wygłosił metropolita wrocławski Kościoła rzymskokatolickiego arcybiskup Józef Kupny.

– My, katolicy i luteranie, w kontekście wspólnego upamiętnienia Reformacji, mamy nową okazję, by uznać wspólnie przebytą drogę, która w ciągu minionych 50 lat ukształtowała się w dialogu ekumenicznym między Światową Federacją Luterąską, a Kościołem katolickim – mówił. – Nie możemy pogodzić się z podziałem i oddaleniem do jakiego doszło między nami. Mamy szansę to naprawić w kluczowym momencie naszej historii, przewyciężając spory i nieporozumienia, które często uniemożliwiały nam wzajemne zrozumienie.

W słowie pozdrowienia biskup Kościoła grekokatolickiego Włodzimierz Juszcak przypomniał tradycje obchodzenia świąt Narodzenia Pańskiego według kalendarza juliańskiego i w związku z faktem, że wschodnie chrześcijaństwo jest obecnie w okresie noworoczno-epifanijnym, życzył obecnym błogosławionego Nowego Roku.

Na zakończenie błogosławieństwa udzielił zwierzchnik diecezji wrocławskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego biskup Waldemar Pytel. Nabożeństwo było na żywo transmitowane przez katolickie Radio Rodzina.

mo, fot. Iwona Orawska

Bus Reformacji w Cieszynie

Z początkiem listopada 2016 roku reformacyjny bus wyruszył z Genewy, aby odwiedzić po drodze 67 miast w Europie związanych z reformacją. 7 lutego bus przybył do Cieszyna, a **od 11 maja będziemy go gościć przez 36 godzin na wrocławskim Rynku**. Wrocław i Cieszyn to dwa miasta w Polsce, noszące tytuł „Europejskiego Miasta Reformacji”.

Bus reformacyjny to ogromna ciężarówka, która odbywa trasę po Europie (projekt Europäischer Stationenweg – Europejski Szlak Reformacji), by połączyć ze sobą różne reformacyjne miasta i ich historie. Jest dowodem na to, że Reformacja nie jest związana jedynie z Wittenbergą, ale stała się obywatelką Europy i świata.

W ciężarówce gromadzone są reformacyjne historie ze wszystkich odwiedzonych miejsc w formie zdjęć, filmów, nagrań audio i tekstów, a relacje na bieżąco można śledzić na blogu (<https://r2017.org/veranstaltungen/europaeischer-stationenweg/blog/>). Busowi towarzyszy zespół 15 wolontariuszy, którzy angażują się w zbieranie i publikowanie materiałów nawiązujących nie tylko do historii Reformacji, ale ukazujących jej współczesne oddziaływanie w poszczególnych miastach.

W każdym z miast lokalni partnerzy włączają się w organizację wydarzeń. W Cieszynie oficjalne powitanie busa odbyło się 8 lutego na rynku. Do Cieszyna udała się także wrocławska delegacja w składzie: biskup Waldemar Pytel, biskup Ryszard Bogusz, ksiądz Marcin Orawski, koordynatorka projektu po stronie naszej parafii Maryna Los, rektor Ewangelikalnej Wyższej Szkoły Teologicznej prof. Wojciech Szczerba oraz przedstawicielki urzędu miejskiego Wrocławia Ewa Gołąb-Nowakowska oraz Aleksandra Pierścińska. Obecni byli m.in.: burmistrz Cieszyna Ryszard Macura, zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP bp Jerzy Samiec, zwierzchnik Diecezji Cieszyńskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP biskup Adrian Korczago, goście zagraniczni, duchowni diecezji cieszyńskiej i uczniowie ewangelickich szkół.

Podczas pobytu busa w Cieszynie dyżurowali w nim duchowni, można było zapoznać się z historią reformacji i materiałami na jej temat. Przed busem została ustawiona podświetlana wystawa „Historia 500 lat Reformacji” przygotowana przez Wydawnictwo Augustana przy wsparciu Urzędu Marszałkowskiego.

W związku z wizytą busa reformacyjnego, w teatrze im. A. Mickiewicza odbyła się uroczysta sesja trzech gremiów, w której wzięli udział radni: Sejmiku Śląskiego, Powiatu Cieszyńskiego i Rady Miasta Cieszyna oraz zaproszeni goście.

Na podstawie: luteranie.pl, fot. Marcin Orawski

Zasadzeni w domu Pańskim
Wyrastają w dziedzińcach Boga naszego.

Jeszcze w starości przynoszą owoc,

Są w pełni sił i świeżości

Ps 92,14-15

Inauguracja działalności Dziennego Domu dla Osób Starszych Senior Wigor

10 lutego 2017 roku odbyła się uroczysta inauguracja działalności Dziennego Domu dla Osób Starszych Senior Wigor, który od 7 listopada 2016 roku prowadzi Parafia Ewangelicko-Augsburska Opatrzności Bożej we Wrocławiu.

W wydarzeniu wzięli udział Biskup Diecezji Wrocławskiej ks. Waldemar Pytel, Wojewoda Dolnośląski Paweł Hreniak, Dyrektor Departamentu ds. Społecznych Jacek Sutryk oraz Dyrektor MOPS Andrzej Mańkowski. Obecność tak znamienitych gości podkreśla międzyinstytucjonalny wymiar współpracy, ponieważ Parafia udostępniła i częściowo wyposażyła budynek, a Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Gmina Wrocław finansuje działalność Domu.

Obecnie w zajęciach Dziennego Domu uczestniczy 11 osób, a docelowo będzie ich 25. Większość seniorów przychodzi w związku z chorobami otępiennymi, ponieważ Placówka świadczy specjalistyczną pomoc z zakresu wsparcia osób chorych na zespoły otępienne oraz ich rodzin w ramach międzynarodowego projektu MeetingDem. Z oferty Dziennego Domu korzystają również seniorzy, którzy pragną spędzić swój dzień w przyjaznym towarzystwie i jak najdłużej cieszyć się swoją kondycją fizyczną i psychiczną.

Dzienny Dom współpracuje także z przedszkolem oraz z gimnazjum w ramach realizacji projektu GenerationsBrucke oraz korzysta z pomocy wolontariuszy dzięki projektowi Erasmus +.

Bal karnawałowy dla dzieci

Ponad trzydzieścioro dzieci bawiło się na parafialnym balu karnawałowym w sobotę 11 lutego. Muzykę i zabawy przygotowały animatorki z parafialnego przedszkola „Wesołe Nutki”. Gdy dzieci zajmowały największą salę, rodzice mogli usiąść w sali obok, gdzie została zorganizowana kawiarenka. Starsi mieli więc chwilę wytchnienia, a dla dzieci przez ponad dwie godziny nie było czasu na odpoczynek. Mimo tego wiele z nich miało ochotę bawić się znacznie dłużej. Dziękujemy wszystkim uczestnikom, którzy stworzyli miłą atmosferę i tym, którzy pomogli w organizacji zabawy.

fot. Marcin Orawski

Bal Seniora

Takiego balu karnawałowego w Centrum Ewangelickim jeszcze nie było! 16 lutego uczestnicy Dziennego Domu dla Osób Starszych „Senior Wigor” zorganizowali bal karnawałowy, w którym wzięło udział ok. 50 osób. Gośćmi byli seniorzy z Centrum Spotkań z ulicy Ciepłej we Wrocławiu wraz z opiekunami oraz grupa wolontariuszy „Pomocne ręce” z 28. Gimnazjum we Wrocławiu z Panią Elżbietą Komudą. Były tańce, śpiewy, zabawy i uśmiechy na twarzach uczestników.

Na tę okazję seniorzy sami przygotowali maski karnawałowe, dekoracje sali balowej oraz słodki poczęstunek dla zaproszonych gości. Bal rozpoczął się tańcami latynoskimi pod kierunkiem nauczyciela tańca Kuby. Następnie wszyscy śpiewali i grali na instrumentach pod kierunkiem muzykoterapeutów Katarzyny i Szymona, których dzielnie wspierał nasz wolontariusz Ignacy. Wszyscy wspólnie odtąńczyli również rosyjski taniec ludowy kazaczok. Była też okazja do poznania się przy herbacie i pysznym domowym cieście oraz zjedzenia wspólnego obiadu w restauracji Kamienicy pod Aniołami.

Seniorzy kolejny raz udowodnili, że doskonale wiedzą co to jest dobra zabawa i jak ją sobie zorganizować. Chcą i potrafią się bawić. Tworzą wesołą rodzinę seniorów przy Kamienicy pod Aniołami w samym sercu Wrocławia. A jak dobrze wszyscy się bawili, możemy wspominać i obejrzeć na zdjęciach.

Dorota Dutkiewicz

Wycieczka do Görlitz

Słoneczna pogoda towarzyszyła grupie 60 uczestników ekumenicznej wycieczki do Görlitz, zorganizowanej w niedzielę 2 kwietnia 2017 r. Po drodze do najpiękniejszego miasta Niemiec (jak często bywa określane Görlitz) przewodnik Arkadiusz Felkle przybliżył szczegółowo program wycieczki i podzielił się ciekawostkami na temat miasta, jego kultury i zabytków. Po przyjeździe na miejsce i pamiętkowych fotkach na Moście Staromiejskim grupa przeszła dawnym traktem kupieckim Via Regia na Dolny Rynek, centralny plac miasta z zabytkowym ratuszem, na którego wieży głowa strażnika miejskiego co minutę (!) otwiera usta i porusza oczami.

W każdą pierwszą niedzielę miesiąca największe muzea Görlitz są dostępne bezpłatnie dla zwiedzających, a ponieważ słyną z urzekających zabytkowych wnętrz, uczestnicy wycieczki chętnie skorzystali z zaproszenia do ich odwiedzenia. Muzeum „Dom Barokowy” zachwycało reprezentacyjnymi pokojami bogatego kupca, a w szczególności wnętrzami Górnołużyckiej Biblioteki Nauk, w której bezcenne książki spoczywają na regałach o zakończeniach w kształcie łuku.

Odwiedzający historyczną salę biblioteczną kroczą jakby pod łukami triumfalnymi zgromadzonej przez wieki wiedzy. Z kolei w „Pięknym Dworze”, renesansowym domu mieszczańskim, największe wrażenie wywarły polichromowane belkowe stropy w izbach mieszczących ekspozycję Muzeum Śląskiego poświęconą historii i kulturze regionu. Oba muzea posiadają tak dużo sal wystawowych i ciekawych eksponatów, że nie sposób było wszystko dokładnie obejrzeć za pierwszym razem, zatem uczestnicy obiecali powrócić do muzeów podczas prywatnych rodzinnych wojaży.

Spod Fontanny Neptuna na Dolnym Rynku przeszliśmy wspólnie do kościoła ewangelickiego Apostołów Piotra i Pawła, aby w tym reprezentacyjnym wnętrzu uczestniczyć w prezentacji Organów Słonecznych Eugenio Caspariniego. Instrument zawdzięcza swą nazwę 17 radosnym „słońcom” ułożonym z promieniście rozchodzących się piszczałek. Podczas prezentacji usłyszeliśmy jakże nietypowe dla muzyki organowej dźwięki jak dzwoneczki czy śpiew ptaków. Spore grono wycieczkowiczów niezależnie od wyznania skorzystało z zaproszenia ks. Cezarego Królewicza, proboszcza parafii luterańskiej w Lubaniu, do uczestnictwa w nabożeństwie w języku polskim, odbywającym się dwa razy w miesiącu w krypcie kościoła Apostołów Piotra i Pawła. Po nabożeństwie Słowa Bożego ks. Królewicz opowiedział nieco o parafii, realiach jej funkcjonowania, jak i o samej kaplicy, stanowiącej najstarszą część kościoła.

Na zakończenie pobytu w Görlitz pojechaliliśmy do największej w Niemczech manufaktury piwnej, browaru „Landskron” z tradycjami warzenia piwa od 1869 r. Większa część grupy zwiedziła browar wraz z leżakownią na głębokości 12 metrów oraz degustowała miejscowe specjały. W tym samym czasie pozostali spacerowali po położonym nieopodal Parku Zwierząt ZOO Görlitz. Tegoroczna wycieczka stanowiła kontynuację wyjazdu do Görlitz sprzed roku, obie peregrynacje pozostaną bardzo pozytywnym wspomnieniem.

Arkadiusz Felkle, fot. Jacek Sowa

Córnołużycka
Biblioteka Nauk

fort. Witold Grabowski

KS. CEZARY KRÓLEWICZ
w krypcie kościoła
Apostołów Piotra i Pawła

Zwiedzanie browaru

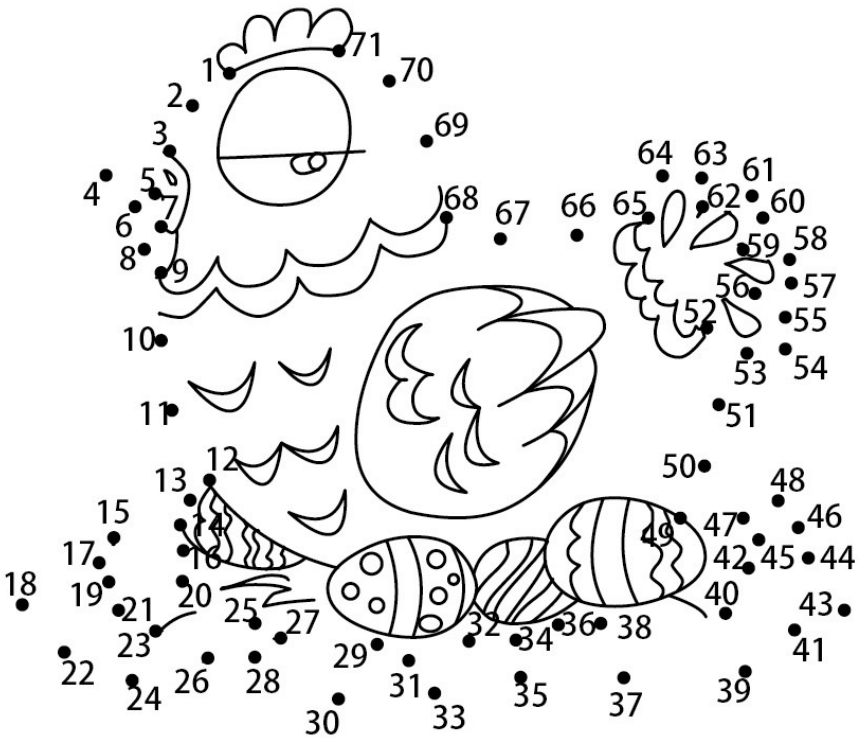

Znalezione w sieci...

NA PEWNO WIESZ, KOMU ZAWDZIĘCZAMY JAJKA, ALE UPEWNIJ SIĘ,
ŁĄCZĄC KROPKI W ODPOWIEDNIEJ KOLEJNOŚCI:

Królestwo miłości i pokoju

W pewnym domku codziennie wieczorem siedział dziadek i czytał swojemu wnuczce książki o królach, księżkach, rycerzach i pięknych królowkach. Wnuczek wsłuchiwał się zawsze z wypiekami na twarzy w każdą z tych historii.

Któregoś dnia dziadek rzekł:

– Daję ci tę Księżkę, w niej jest napisane o prawdziwym i jeszcze istniejącym Królestwie.

Wnuczek bardzo się ucieszył i rzekł:

– Skoro jeszcze istnieją królestwa to, gdy dorosnę zostanę rycerzem i będę walczył o dobro i pokój.

Dziadek tylko się uśmiechnął. Wnuczek otworzył Księżkę i zaczął czytać, ale tam nie było nic o pałacach i królach, bitwach, rycerzach. Zdenerwował się i na drugi dzień przyszedł oburzony do dziadka.

Chyba się pomyliłeś – rzekł – tu nic nie ma o królach – i rzucił dziadkowi Księżkę, która spadła na dywan. Dziadek schylił się, podniósł Księżkę, ucałował i rzekł:

Nigdy więcej tak nie rób. To jest Święta Księżka.

– Wnuczek przeprosił, usiadł koło dziadka i poprosił:

– To pokaż mi teraz tę książkę o tym prawdziwym Królestwie.

– Ależ to jest właśnie tutaj – odparł dziadek. – Widzę, że muszę Ci wszystko dokładnie wytłumaczyć. Tu jest mowa o Księciu, który zamiast miecza i zbroi używał miłości, miłosierdzia, a Jego Królestwo było inne od tych, o których dotychczas słyszałeś.

– Dziadku co ty mi tu opowiadasz? – rzekł wnuczek.

– Ależ to prawda. To nie był zwykły Książę. Jego Ojcem był Król, Stworzyciel Nieba i Ziemi, to On z miłości do ludzi, którzy się błąkali, posłał swego Syna na ziemię, aby wskazał ludziom drogę wiodącą do prawdziwego Królestwa Miłości i Pokoju. Książę nie miał pałacu ani przepięknych ubrań, strojów. On kochał wszystkich ludzi, szczególnie tych biednych, ubogich i chorych, tych odrzuconych przez bogatych. Miał bardzo dobre serce, a Jego spojrzenie czy dotyk przemieniało ludzkie serca. Ale byli też tacy, którzy Go chcieli zgładzić.

– Dlaczego skoro On był dobry? – spytał wnuczek.

– Widzisz ludzie nie lubią, gdy zwraca im się uwagę na to, że źle postępują, a Książę widział, że jest wielka niesprawiedliwość, że tak wielu jest ubogich, a bogaci nie pomagają im; tak wielu chorych, na których nikt nie zwraca uwagi. Książę nie bał się mówić o tym głośno i publicznie, a to sprawiało, że niektórzy zaczęli Go nienawidzić.

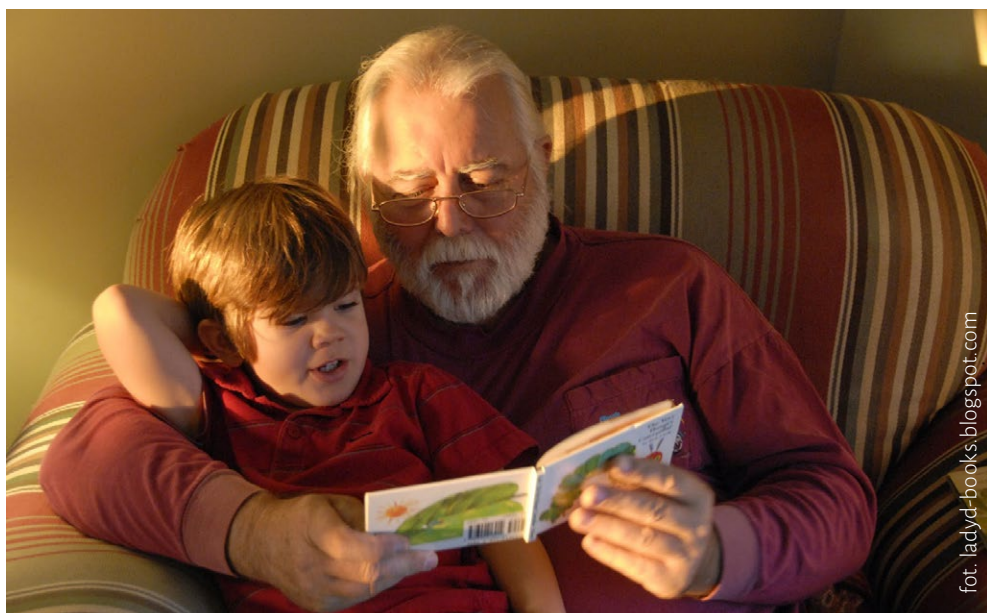
– To dlaczego ludzie nie chcieli się zmienić, tylko zniszczyć Księcia?

– Taki wpływ ma zło na serce człowieka. Dlatego zawsze trzeba się starać być dobrym, nawet jeśli to będzie dużo kosztowało. Popatrz na siebie mój mały, ty też często wybierasz to co łatwiejsze, a to nie znaczy, że to jest dobre. Książę chciał dobra wszystkich, bo zależało Mu na każdym człowieku, ale nie chciał do tego nikogo zmuszać.

– Dlaczego, przecież był Księciem?

– Tak, ale wiedział, że lepiej aby inni sami wybrali tę drogę, którą On wskazuje, chciał aby służyli mu z miłości, tak jak On służył. On bardzo często wychodził na miejsce osobne i tam wznosił swój wzrok w kierunku nieba i modlił się do Ojca, i tego też uczył swoich rycerzy.

– A to On nie był sam? Miał też rycerzy?

fot. ladyd-books.blogspot.com

– Tak, wybrał sobie sam dwunastu rycerzy i uczył ich miłości do drugiego człowieka, przebaczenia, wrażliwości. Spędzał z nimi sporo czasu, a oni przypatrywali się wszystkiemu, jednak nie zawsze rozumieli i potrafili dostrzec to, co Księżę im przekazywał. Księżę często powtarzał, że trzeba, aby serce człowieka było czyste, aby kierowało się miłością, że to ono liczy się bardziej niż bogactwa tego świata. A bogaci i znaczący nienawidzili Go coraz bardziej i chcieli Go zgładzić.

– Skoro Księżę miał dwunastu rycerzy, to na pewno nie udało się bogatym.

– Nie całkiem. Widzisz, jeden z jego rycerzy zdradził Go, za co otrzymał pieniądze. A reszta w chwili pojmania uciekła.

– To cóż to za rycerze, którzy nie bronili Księcia?

– Widzisz Księżę nie uważał, że można coś zrobić dzięki przemocy i myślę, że nie pozwoliłby swoim rycerzom, aby się o Niego bili. On wierzył w Miłość i Jej uczył przez całe swoje ziemskie życie.

– To co zrobili z Księciem?

– Skazali Go, ubiczowali.

– Dlaczego On się nie bronił?

– Widzisz ludzie byli zaślepieni, a On przyjął to wszystko, aby wszystkich odkupić, abyśmy mogli żyć w Królestwie Miłości i Pokoju. Umarł na krzyżu...

– A jednak umarł?

– Umarł i zmartwychwstał. On żyje, jest synem Stworzyciela.

– Dziadku coś mi to przypomina, to jak z Panem Jezusem.

– Dokładnie, bo to o Nim mowa. On żyje. Jak wiesz umocnił swoich rycerzy. Bo początkiem tego Królestwa Miłości i Pokoju, powinno być twoje serce mój mały. To tam Księżę powinien mieć swój pałac, a ty powinieneś być Jego rycerzem i służyć Mu z miłością i oddaniem.

Źródło: adonai.pl

Poznaj historię pisanki

Najstarsze pisanki pochodzą z terenów sumeryjskiej Mezopotamii. Zwyczaj malowania jajek znany był w czasach cesarstwa rzymskiego.

W tradycji chrześcijańskiej zdobione jajka symbolizują zmartwychwstanie Chrystusa.

Na ziemiach polskich najstarsze pisanki, pochodzące z końca X wieku, odnaleziono podczas wykopalisk archeologicznych w pozostałościach grodu na opolskiej wyspie Ostrówek.

W późniejszych wiekach tradycja zdobienia jaj przybierała różne formy. Do pierwszych sposobów zdobienia należała metoda batikowa. Wzór rysowano na nich roztopionym woskiem, a następnie wkładano je do barwnika – łupin cebuli lub ochry, które nadawały im brunatnoczerwoną barwę.

Na wielkanocnych stołach znajdowały się również oklejanki zdobione płatkami bzu, kawałkami kolorowego papieru czy tkaniny. Jajka wyklejane wycinankami z papieru były szczególnie popularne w okolicach Łowicza.

Obecnie pisanki są symbolem rodzącej się do życia przyrody i nadziei na zmartwychwstanie Chrystusa.

A TY JAK POMALUJESZ SWOJE PISANKI?

MOŻE ZROBISZ NAJPIERW PROJEKT NA PAPIERZE RAZEM Z ZAJĄCEM?

Upiecz wielkanocną babkę!

Babka to typowo świąteczne ciasto. Możesz zrobić ją z pomocą rodziców. Jest bardzo łatwa w wykonaniu i pyszna.

PRZYGOTUJ:

- 200 g migdałów obranych ze skórki lub w płatkach
- 1/2 szklanki mąki pszennej
- 1/2 szklanki mąki kokosowej (można zastąpić pszenną)
- 3 jajka
- 1 laska wanilii
- 2 łyżki syropu daktylowego/miodu
- 200 ml śmietanki 30%
- 1,5 łyżeczki proszku do pieczenia

Migdały zblenduj na masło. Żółtka oddziel od białek. Białka ubij na sztywną pianę, dodaj do nich sódziwo, żółtka, ziarenka z laski wanilii i wymieszaj mikserem na wolnych obrotach. Dodaj do masy mąkę, proszek do pieczenia i masę migdałową. Zmiksuj na większych obrotach, ale tylko do momentu połączenia się składników. Na koniec dodaj śmietanę kremówkę i wymieszaj łyżką.

Formę wysmaruj tłuszczem i posyp mąką. Przelej do niej ciasto. Piecz w 170°C góra-dół przez około 50 minut.

POLEWA (OPCJONALNIE)

- 50 g czekolady (u mnie 70%)
- 1 łyżeczka oleju kokosowego
- płatki migdałów do posypania

Czekoladę i olej kokosowy rozpuść w talerzu na parze. Polej ostudzone ciasto i posyp płatkami migdałów.

Hej kołęda, kołęda

MARZENA KURDYS, LEOPOLD BANACH

Radosny sezon świątowania Bożego Narodzenia i śpiewania kołęd wprawdzie dobiegł już końca, ale pozytywne wrażenia na szczęście pozostały. Leopold Banach – wolontariusz EVS, który pracuje w naszej parafii w ramach programu Erasmus+, mógł osobiście poznać polskie tradycje związane z tym okresem, dołączając do kołędników z grupy „Na żywioł”.

Amatorski zespół „Na żywioł” składa się z miłośników muzyki tradycyjnej, których łączy zamiłowanie do śpiewu i dzielenie się radością z potrzebującymi. Skład grupy jest zmienny i każdego roku dołączają do niej nowe osoby. Mam przyjemność być jej członkiem już od pięciu lat.

Tradycyjne kołędowanie, tak rzadko dziś spotykane na Dolnym Śląsku (co związane jest z burzliwą historią tego regionu) sprawia, że szczególną miłością darzymy wiejską muzykę i pieśni zebrane od starszych śpiewaczek. W naszych występach prezentujemy często archaiczne utwory pochodzące z Radomszczyzny czy z okolic Bolesławca, z tradycyjnym przedstawieniem zwanym herodami, w którym główną rolę gra postać króla Heroda. Co dla nas szczególnie ważne – poza aspektem kulturalnym – jest to także wspaniała możliwość dzielenia się radością z narodzenia Jezusa Chrystusa.

Nazwa grupy wywodzi się z naszego amatorskiego charakteru i z tego, że często działamy w sposób spontaniczny. Początki naszej działalności sięgają 6 stycznia 2011 roku, kiedy nasza grupa otrzymała zaproszenie od kapelana więziennego do wspólnego śpiewania kołęd w zakładzie karnym przy ulicy Fiołkowej we Wrocławiu. W tym samym miesiącu, na zaproszenie jednej z członkiń naszej grupy, Agnieszki, pojechaliliśmy do Nowego Gierałtowa, aby uczestniczyć w kołędowaniu organizowanym przez jej rodziców dla mieszkańców tamtejszej wioski. Już samo miejsce, w którym występowaliśmy – kurna chata – było bardzo tradycyjne. To właśnie tam zrodziła się idea regularnego przyjeżdżania do Nowego Gierałtowa i jego okolic i kołędowania po domach tak, jak to dawniej bywało.

W grudniu tego samego roku skrzyknęliśmy grupę przyjaciół i znajomych i wyruszyliśmy do Kotliny Kłodzkiej. Tamtejszy proboszcz parafii rzymskokatolickiej – ksiądz Maciej Oliwa – zapewnił nam nocleg na plebanii i od samego początku wspierał całe przedsięwzięcie. Tato Agnieszki (pan Ryszard Kaliński) woził po wsi bryczką kołędników poprzebieranych za diabła, kostuchę czy króla Heroda, co już wywołało nie lada sensację wśród zaskoczonych mieszkańców.

Postanowiłam zaprosić Leopolda, żeby dołączył do nas w tym roku. Uznałam, że będzie to doskonała okazja do głębszego poznania polskich zwyczajów oraz dodatkowego zaangażowania w pracę na rzecz społeczności lokalnej Wrocławia i Dolnego Śląska.

29 grudnia 2016 wyruszyliśmy w drogę do Nowego Gierałtowa. Przez dwa dni odwiedzaliśmy liczne gospodarstwa agroturystyczne pełne turystów, którzy przyjechali w góry, żeby przywitać Nowy Rok. Szczególne emocje towarzyszyły odwiedzaniu domów lokalnych mieszkańców, którzy z ogromną życzliwością i gościnnością przyjmowali nas w swoje progi i czasem ze łzami wzruszenia śpiewali z namidobrze znane melodie.

Po powrocie do Wrocławia razem z grupą odwiedziliśmy wiele miejsc jak: dom dziecka, szpital, fundację L'Arche i Przyjazny Dom – obie zapewniające opiekę osobom niepełnosprawnym intelektualnie, Schronisko dla Bezdomnych im. Brata Alberta oraz Miser Art – niezwykle centrum kulturalne włączające w swoje działania osoby bezdomne. W każdym z tych miejsc zaprezentowaliśmy herody a następnie wspólnie kołędowaliśmy z podopiecznymi tych placówek. Były to niezwykle wzruszające odwiedziny i jak co roku sprawiały nam wszystkim ogromnie dużo satysfakcji i udowodniły, że dawanie jest dużo przyjemniejsze niż branie, szczególnie jeśli ofiarowujemy innym swój czas i talenty.

DOŚWIADCZENIE LEOPOLDA

W tym roku po raz pierwszy nie spędziłem sylwestra z rodziną ani moimi przyjaciółmi. Święta Bożego Narodzenia spędziłem w domu, ale na Nowy Rok wróciłem do Polski. Pierwsze dni po powrocie do domu były trochę napięte bo nie miałem czasu na odpoczynek. Po tygodniu spędzonym w Niemczech znów musiałem przyzwyczać się do mówienia po polsku.

W Nowym Gierałtowie zatrzymaliśmy się u księdza. Słyszałem trochę opowieści na jego temat przed przyjazdem, więc tym bardziej interesujące było to, że mogliśmy zamieszkać u niego na plebanii. Nigdy nie spotkałem w Niemczech księdza, który miałby trzy osły i kilka psów, a do tego potrafiącego wykonywać prace

w drewnie, jak na przykład konfesjonał. Jak by tego było mało, ksiądz przerobił starego trabanta na ambulans Pogotowia Duszpasterskiego – dorobił dodatkowe światła i migający biret na dachu. To było pierwsze pozytywne wrażenie z Gierałtowa.

To jednak nie wszystko. Zamiast siedzieć na plebanii, przez większą część naszego pobytu chodziliśmy po wsi prezentując wcześniej przygotowane przedstawienie świąteczne. Do pierwszego miejsca podwieziono nas przyczepą dołączoną do traktora. To był świetny początek – jechaliśmy przez wieś ze śpiewem na ustach, robiąc przy tym mnóstwo hałasu. Przez dwa dni kolędowania odwiedziliśmy wiele miejsc. Były wśród nich pensjonaty, starsi samotni ludzie i młode rodziny. Doświadczenie wejścia do czyjegoś domu i zagranie tam przedstawienia było niezwykle. Odwiedziliśmy wiele pokoiw dziennych i salonów, które stanowiły centrum życia rodzinnego. Dla mnie osobiście szczególnie ciekawe było zobaczenie tego w jaki sposób ci ludzie żyją, jak poszczególne domy i rodziny różnią się od siebie, jednocześnie ile mają ze sobą wspólnego. Z drugiej strony spotkaliśmy także wiele samotnych osób, które za towarzyszy miały jedynie psa. Miałem poczucie, że te osoby całe swoje życie przeżyły w tym domu, w tym jednym pokoju. To nic negatywnego, ale tak różnego od tych młodych rodzin, które spotykaliśmy. Jedyną rzeczą, która ich łączyła, była radość. Wszyscy cieszyli się z naszych odwiedzin. Prawie każdy z gospodarzy zaoferował nam coś do jedzenia lub picia. Nikt nie był nieuprzejmy albo niezadowolony z tej wizyty. To było kolejne wspaniałe doświadczenie z Gierałtowa. W pierwszej kolejności to, że mogłem odwiedzić czyjąś kuchnię, salon czy pokój a do tego sprawić, by ktoś poczuł się szczęśliwy.

Wyjazd z Nowego Gierałtowa nie był jednak końcem mojej przygody. Przez cały styczeń odwiedziliśmy różne placówki we Wrocławiu, w których raz jeszcze wystawialiśmy nasze bożonarodzeniowe przedstawienie. Byliśmy w różnych miejscach dla osób niepełnosprawnych, bezdomnych, w szpitalu i w domu dziecka. Te występy były zupełnie inne od tych wcześniejszych w wiosce. Czasem przypominało to teatr ze sporą publicznością. To nie było już tak naturalne, ale nadal każde przedstawienie było wyjątkowe. Podobnie jak w Gierałtowie, można było zaobserwować wiele szczęśliwych twarzy zarówno w trakcie, jak i po przedstawieniu. Ogromnie podobało mi się to, że ludzie przeżywali nasz spektakl – bali się turonia, cieszyli się z pokonania negatywnych postaci. Miło było widzieć, że nasze przedstawienie się podobało. Innym ciekawym aspektem naszych występów była możliwość odwiedzenia placówek socjalnych we Wrocławiu. Jest tak wiele miejsc, które potrzebują pomocy i w których można pomagać. Odwiedziliśmy świetnie zorganizowane miejsce z wieloma wolontariuszami, ale były też stare i brudne miejsca. To było niezwykle, że mogłem zobaczyć te miejsca, spotkać tamtejszych podopiecznych i wolontariuszy, którzy tam pracują.

Jestem więc bardzo zadowolony z tego, że nie spędziłem sylwestra w domu, ale zdecydowałem się dołączyć do zespołu kolędników. Udział w tradycyjnym przedstawieniu bożonarodzeniowym i wykonywanie starych, polskich kolęd był dla mnie niesamowitym doświadczeniem.

Zapraszamy do polubienia strony zespołu „Na żywiol” na Facebooku na której można obejrzeć zdjęcia oraz nagrania: <https://www.facebook.com/ZespolNaZywiol/>

Jubilaci

- Aleksandra Stanowska 05.04 – 99 lat
- Irena Hausmann 13.04 – 98 lat
- Renata Figura 10.04 – 97 lat
- Elza Borecka 22.03 – 96 lat
- Aurelia Gałęza 23.04 – 95 lat
- Tadeusz Rilke 21.04 – 94 lata
- Jan Kiszka 25.03 – 93 lata
- Alicja Zając 04.03 – 90 lat
- Krystyna Walter 02.04 – 90 lat
- Erna Kościelak 22.04 – 90 lat
- Ludwig Hennig 11.03 – 89 lat
- Maria Antosz 13.03 – 88 lat
- Milada Łobaczewska 19.03 – 88 lat
- Urszula Dudek 03.02 – 87 lat
- Paweł Szubert 14.04 – 85 lat
- Ryszard Trenkler 16.03 – 84 lata
- Julia Weinbrenner 09.02 – 83 lata
- Janusz Bens 27.02 – 83 lata
- Zbigniew Lasecki 05.04 – 83 lata
- Krystyna Rant 23.02 – 81 lat

Ochrzczeni

- **Marta Nowacka** urodzona 21.07.2016 r. we Wrocławiu, chrzest 22.01.2017 r.
- **Freyja Cecylia Lundberg-Dudzik** urodzona 29.07.2015 r. w Malmö (Szwecja), chrzest 22.01.2017 r.
- **Ignacy Paweł Skupiński** urodzony 22.08.2016 r. we Wrocławiu, chrzest 19.03.2017 r.

Powołani do wieczności

- **Helena Dzieleńdziak** urodzona 16.01.1927 r. w Spalicach zmarła 24.01.2017 r. we Wrocławiu
- **Zbigniew Hryniewiecki** urodzony 01.04.1949 r. we Wrocławiu zmarł 23.01.2017 r. we Wrocławiu
- **Bolesław Majewski** urodzony 13 marca 1925 r. w Żmigrodzie Królewskim zmarł 25.03.2017 we Wrocławiu

PARAFIA Ewangelicko-Augsburska
OPATRZNOŚCI BOŻEJ
we Wrocławiu

Redakcja: **Daria Stolarska, ks. Marcin Orawski** • Korekta i skład: **Daria Stolarska** •
Kącik dla dzieci: **Anna Piszczek** • Druk: Drukarnia Bomi-Druk

ul. Kazimierza Wielkiego 29 • 50-077 Wrocław • tel. 71 34 34 730 • faks 71 37 23 748
e-mail: wroclaw@luteranie.pl • wroclaw.luteranie.pl

Kalendarium liturgiczne

KWIECIEŃ

Hasło miesiąca: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tu, ale wstał z martwych.” (Łk 24,5-6)

2 kwietnia: **5. Niedziela Pasyjna** – Judica („Bądź sędzią moim, Boże.” Ps 43,1).

9 kwietnia: **6. Niedziela Pasyjna** – Niedziela Palmowa. Rozpoczyna Wielki Tydzień, przypomina triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy.

13 kwietnia: **Wielki Czwartek** – pamiątka Ostatniej Wieczerzy Jezusa z uczniami. Dzień ustanowienia sakramentu Komunii Świętej.

14 kwietnia: **Wielki Piątek** – pamiątka śmierci Jezusa Chrystusa na krzyżu. Dla ewangelików najważniejsze święto w roku liturgicznym. Nabożeństwa mają charakter żałobny, dzwony kościelne milczą, obowiązują czarne lub fioletowe barwy liturgiczne, a w niektórych kościołach nie grają organy.

15 kwietnia: **Wielka Sobota** – dzień wyciszenia. Przypomina zstąpienie Jezusa do krainy umarłych.

16 kwietnia: **Wielkanoc** – dzień zmartwychwstania Jezusa Chrystusa i zwycięstwa życia nad śmiercią.

17 kwietnia: **Poniedziałek Wielkanocny**.

23 kwietnia: **1. Niedziela po Wielkanocy** – Quasimodogeniti („Jak nowo narodzone niemowlęta.” 1 P 2,2). Kolejne niedziele po Wielkanocy wyrażają radość ze zmartwychwstania Chrystusa i reflektują konsekwencje płynące z tego wydarzenia. Posiadają łacińskie nazwy wskazujące na wiodący motyw teologiczny.

25 kwietnia: **dzień ewangelisty Marka**.

30 kwietnia: **2. Niedziela po Wielkanocy** – Misericordias Domini („Pełna jest ziemia łaski Pana.” Ps 33,5)

MAJ

Hasło miesiąca: „Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma, zaprawiona solą.” (Kol 4,6)

1 maja: **Święto Pracy** – prośba o błogosławieństwo w pracy.

3 maja: **Święto Konstytucji 3 Maja. Dzień apostołów Filipa i Jakuba Młodszeo**.

7 maja: **3. Niedziela po Wielkanocy** – Jubilate („Radośnie wystawiajcie Boga.” Ps 66,1).

14 maja: **4. Niedziela po Wielkanocy** – Cantate („Śpiewajcie Panu pieśń nową.” Ps 98,1). **UWAGA! Nabożeństwo odbędzie się o godzinie 11.00 w kościele Marii Magdaleny przy ul. Szewskiej i będzie stanowił główną część obchodów jubileuszu 500 lat Reformacji. Tego dnia nie będzie nabożeństwa w naszym kościele.**

21 maja: **5. Niedziela po Wielkanocy** – Rogate („Proście!” Mt 7,7a). Niedziela poświęcona modlitwie.

25 maja: **Wniebowstąpienie Pańskie** – Syn Boży odszedł do Ojca skąd powtórnie przyjdzie na ziemię sądzić żywych i umarłych.

28 maja: **6. Niedziela po Wielkanocy** – Exaudi („Słuchaj, Panie, głosu mego!” Ps 27,7). **Egzamin konfirmacyjny**.

CZERWIEC

Hasło miesiąca: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi” (Dz 5,29)

4 czerwca: **1. Dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego** – pamiątka powstania Kościoła. **Konfirmacja**.

5 czerwca: **2. Dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego**.

11 czerwca: **Święto Trójcy Świętej. Uroczystość wprowadzenia proboszcza księdza Marcina Orawskiego**.

15 czerwca: **Święto Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa** – poświęcone wzajemnej pomocy.

18 czerwca: **1. Niedziela po Trójcy Świętej. Zakończenie roku szkolnego – nabożeństwo rodzinne**.

24 czerwca: **dzień narodzin Jana Chrzciciela**.

25 czerwca: **1. Niedziela po Trójcy Świętej. Pamiątka Wyznania Augsburgskiego**.

29 czerwca: **dzień apostołów Piotra i Pawła**

Chwała Chrystusowi!

LEON KRZEMIENIECKI

*I szło za nim mnóstwo ludu,
a On ich tam uzdrawiał. (Mt 19,2)*

*Osaczyła mnie gromada złośliników,
Przebodli ręce i nogi moje.*

Mogę policzyć wszystkie kości moje...

Oni przyglądają się, sycą nym widokiem,

Między siebie dzielą szaty moje

I o suknię moją los rzucają. (Ps 22,17-19)

Bądź mi skatą obronną,

grodem warownym, by mnie wybawić. (Ps 31,3)

